

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce Z. K., proti žalovanému Ministerstvu vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2005, čj. OAM-2203/VL-07-11-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 9. 2006, čj. 62 Az 78/2005–29

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 15. 12. 2005, čj. OAM-2203/VL-07-11-2005, žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu u Krajského soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 27. 4. 2006, čj. 62 Az 78/2005 - 16, zamítl. Proti rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost a zároveň požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud poté zaslal stěžovateli k vyplnění vzor 060, tj. potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech. Napadeným usnesením krajský soud následně rozhodl o tom že se stěžovateli zástupce neustanovuje s odůvodněním, že stěžovatel neosvědčil své majetkové poměry, neboť zůstal vůči soudu nečinný a z tohoto důvodu nemohl krajský soud posoudit předpoklady stěžovatele pro osvobození od soudních poplatků jako jednu z podmínek pro ustanovení zástupce.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž vyslovil nesouhlas s usnesením krajského soudu a uvedl, že soudem zaslaný formulář obdržel teprve 3. 10. 2006, nikoli v den uvedený v usnesení krajského soudu, a že jej řádně vyplněný soudu odeslal dne 6. 10. 2006. Dále doplnil, že nemá práci, bydlí u kamaráda, který mu také poskytuje veškerou pomoc a spolupracuje

s církví. Stěžovatel proto navrhl, aby usnesení krajského soudu bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení, v němž by mu byl ustanoven zástupce.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39.

Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí shledal, že o přijatelnou kasační stížnost se může typicky, nikoliv však výlučně, jednat v následujících případech: 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu*; 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně*. Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu; 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit tzv. *judikatorní odklon*. To znamená, že Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně; 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele*. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu; b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva. Zde je však třeba zdůraznit, že Nejvyšší správní soud není v rámci této kategorie přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. Nevýrazná pochybení především procesního charakteru proto zpravidla nebudou dosahovat takové intenzity, aby způsobila přijatelnost následné kasační stížnosti.

Z výše uvedeného plyne, že je v zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů kasační stížnosti stanovený § 103 odst. 1 s. ř. s. Zájem stěžovatele je rovněž uvést, v čem spatřuje přesah svých vlastních zájmů, a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat. Zde je nutné uvést, že stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil a Nejvyšší správní soud se mohl otázkou přijatelnosti jeho kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití shora nastíněných kritérií.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že krajskému soudu zaslal vyplněný formulář osvědčující jeho majetkové poměry a učinil tak až 6. 10. 2006 v důsledku skutečnosti, že mu byl tento formulář doručen teprve 3. 10. 2006, zatímco soud v odůvodnění usnesení uvedl datum doručení 4. 9. 2006. Ačkoli to tedy stěžovatel výslovně nespecifikoval, opírá kasační stížnost o důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

K námitce stěžovatele, že krajský soud nesprávně posoudil splnění podmínek pro ustanovení zástupce, kasační soud připomíná, že se touto otázkou již ve své rozhodovací činnosti několikrát zabýval (viz např. rozsudek ze dne 26. 7. 2006, čj. 3 Azs 116/2006 - 150, rozsudek ze dne 26. 7. 2006, čj. 3 Azs 35/2006 - 104) a konstatoval, že předpoklad osvobození od soudních poplatků je jednou z podmínek, které musejí být naplněny, aby správní soud mohl účastníku řízení na jeho žádost ustanovit zástupce. Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. může být účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Stěžovatel však musí svoje majetkové poměry doložit (např. vyplněným formulářem vzor 060).

Stěžovatel nepopírá, že před vydáním napadeného usnesení na výzvu soudu nikterak nereagoval a tudíž neprokázal splnění zákonných předpokladů pro osvobození od soudního poplatku, resp. pro ustanovení advokáta a napadá pouze nesprávné hodnocení soudu o době doručení formuláře stěžovateli. Ze spisu plyne, že soud doručoval formulář na adresu uvedenou stěžovatelem v kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu, na které navíc, jak se později ukázalo, skutečně stěžovatel poštu přebíral a kterou opakovaně uvedl i v kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu. Písemnost byla uložena na poště dne 30. 8. 2006, takže lhůta pro náhradní doručení uplynula, jak krajský soud správně v napadeném usnesení uvedl, dne 4. 9. 2006. Také ohledně náhradního doručování je judikatura jednotná (viz např. usnesení ze dne 10. 3. 2004, čj. 1 Azs 26/2004 - 35, usnesení ze dne 24. 2. 2004, čj. 5 Azs 15/2004 - 34).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny přípustné námitky podávané v kasační stížnosti. Za situace, kdy stěžovatel sám žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil, Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou, proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu